

בס"ד "אין עוד מלבדו!" "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו!"! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

"והאמת והשלום אהבו..."

עלון זה כולו קודש
לעילוי נשמתה הטחורה של אמו האהובה מאד
אוהבת התורה ולומדיה.
מרת **צביה רחל בת שרה** ע"ה
אשר זכתה לגדל יתומים ויתומות בביתה
והיתה מופלגת בהכנסת אורחים.
תנצב"ה.

מפיץ ראשי-דותן כהן:
054-888-39-69

1,065

אדבת ישיר אל

לקח פרשת "אמור" תשפ"ב ("קדושים" בחו"ל) בין אדם לחברו – עד כמה?

סבתו של החתן שהייתה אשה אמידה מאוד ושילמה על טבעת 5000 דולר כדי שידעו כולם על חיבתה לנכדה ולכלתו.
בעיה אחת הייתה לטבעת והיא שהייתה רופפת מעט על ידה של הכלה כיוון שהייתה גדולה ממידותיה אך הסבתא לא הסכימה שיחליפו את הטבעת לאחר בחתונה כיוון שהשקיעה דווקא בטבעת זאת וחשוב לה שהכלה תענוד אותה דווקא בפרט בימי שבע הברכות.
במוצאי שבת חתן ביקשה חברתה של הכלה לראות את הטבעת אך לפתע מגלה הכלה שהטבעת אינה על ידה וכנראה נפלה במקום לא ידוע.
מיהרה הכלה לספר לבעלה ומשפחתו שהיו לידו החלו לבזותה שהיא מזלזלת בטבעת רק מחמת שטחנה מעריכה את הסבתא של משפחתם.
הכלה לא ידעה את נפשה במשך החודשים הבאים, כשכל מבטי הבוז של משפחת בעלה מופנים אליה.
כמה חודשים אחרי החתונה בעלה מגיע עם הטבעת בידו ואומר שזה היה בכיס חליפתו וכך גרם לכל משפחתה להתנצל בפניה על כל התקופה האחרונה.
לאחר 15 שנה נסתלקה הסבתא לבית עולמה וביקשה האשה מבעלה רשות ללכת להחליף את הטבעת למידה המתאימה לה.
כשהגיעה לחנות הראתה את הטבעת למוכר, ואמר לה המוכר: טבעת זאת שווה היום יותר מיום הקניה שלה אך היא לא נקנתה בחנות שלי כלל!
לאחר בירורים עלתה ההבנה שבעלה הצדיק בראותו את יחס משפחתו לרעייתו - חסך ממיטב כספו וקנה את אותה וסיפר כאילו מצא אותה בחליפתו.
מכיריו של בעל המעשה יודעים לספר על הברכה ששרתה במעשה ידיו של אותו האיש ועל השלום השורר במעונו בזכות אותו מעשה אציל שעשה בתחילת נישואיו.
יזכנו השם יתברך שנדע כל אחד מעלת חברינו ולא בחסרונם ונזכה לבשורות טובות ובמהרה דיין יראו עינינו וישמח ליבנו בביאת משיח צדקנו במהרה בימינו אמן!

נמצאים אנו בימי העומר בהם נסתלקו לעולמם 24 אלף תלמידי רבי עקיבא על שלא נהגו כבוד זה בזה ולכן נוהגים אנו מנהגי אבילות בתקופה זאת.
ונשאלת השאלה: תלמידים אלו הם אותם שמלמדים אותנו במסכת אבות הנהגות בין אדם לחבירו והליכות דרך ארץ ואיך יתכן אם כן שדווקא הם חטאו לכאורה בעוון זה עד שהחליט בורא עולם למחותם מעל פני האדמה?
במסכת יבמות (דף נז עמוד ב) בעלי התוספות מוכיחים **שרב כהנא** היה תלמיד של האמורא **רב** עד שגדל בחוכמתו ועלה לדרגת תלמיד חבר של רבו וראיה לזה מביאים שהרי בתחילה היה רב כהנא פונה לרב בכינוי **"מר"** ובתקופה אחרת קרא לו בשמו הפרטי ובהכרח שהפך לחברו.
וגם בזה יש תמיהה: מדוע רב כהנא לא יכול היה להמשיך לכנות את רב בתואר חשוב זכר לימים שהיה הוא רבו? מה היה חשוב לו להתחיל לדבר עמו בשמו הפרטי עד כדי כך שתוספות דייקו מזה שהוא הפך לחברו?
אלא בהכרח שבבית המדרש ישבו עוד אמוראים שגדולים במעלתם מרב כהנא ואם היה רב כהנא פונה לרב בשם **"מר"** אף שהוא כבר ברמתו היה זה זלזול בכבודם כשלאחר מכן יכנה אותם גם בלשון **"מר"** כשם שמכנה את חבריו.
נמצינו למדים על חשיבות חכמי בית במדרש בצורת שיחתם לרבותם ולחבריהם עד כדי שבעלי התוספות דייקו מתחילת שיחתם דיוקים כאלו, ולפי זה אפשר להבין שאמת היא שתלמידי רבי עקיבא גדולים היו במידותיהם אך שמא לא נזהרו אף בדבר קטן זה של כינוי כבוד לחבריהם הגדולים מהם ולפי גודל מעלתם נענשו כך, כיוון **שחשוב לפני אבינו שבשמיים כבוד אדם לחברו.**
עד כמה? ובמה דברים אמורים?
סיפור שארע בדורנו אנו על זוג שזכו להנשא בשעה טובה בחודש סיוון ואת טבעת הנישואין התעקשה לקנות

בברכת הללויה, שבת שלום ומבורך,
ישועות מקיפות וכל טוב
משה יזדי.

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

עשה לך רב

לתיאום שיחת יעוץ טלפונית עם כבוד הרב משה יזדי שליט"א,
לשלום בית, לזיווג, לפרנסה בריווח, לחינוך ילדים ובכל מישורי החיים
חינוך: 052-890-80-65 או בפקס: 02-625-23-23

שאלה:

לכבוד הרב היקר שלום וברכה!

אנחנו משפחה מאד מאוחדת ומגובשת, ומידי שבוע בשבוע מתכנסים כולנו, שבעה אחים ואחיות, בבית של אחד/ת מאיתנו בתורנוות קבועה שחוזרת על עצמה במשך שנים. הורי היקרים סבלו משכנים רעים שהציקו להם במשך שנים, והכל אך ורק מתוך צרות עין, כך שכשהגיש אבינו היקר לעירייה תוכניות להרחבת המרפסת, היתה התנגדות אחת ויחידה של שכן זה שפשוט מירר לנו את החיים. לפני כעשרה חודשים חזרתי בתשובה בעקבות שמיעת דיסק שקיבלתי מחבר טוב, ומאז משתדל אני מאד לשמור תורה ומצוות.

ערב אחד חזרתי משיעור תורני חזק מאד, ופגשתי את השכן הנ"ל בחניה ולפתע החל הוא לקללני ולאיים קשות.

היו ימים שבמקרים כאלו הגבתי בקיצוניות קשה מאד, ולצערי אף ישבתי על כך בכלא, אך עתה לאחר שחזרתי בתשובה ובפרט לאחר שיעור כל כך נפלא ששמעתי, היה לי את הכח לשאול אותו: "למה? למה אתה מקלל? עד מתי נריב? לא נראה לך שהגיע הזמן שנדבר כבוגרים?"

כבוד הרב היקר אני רוצה לומר לך שהמילים האלו השפיעו רבות על מידענו, הוא פשוט היה המום, לקח לו כמה דקות להתאושש מהבושה שתקפה אותו על קלותיו, ולבסוף אמר: "אתה צודק! אני רוצה לדבר! מתי קובעים?"

כיון שהיה זה ביום חמישי בלילה הצעתי לפוגשו למחרת ביום ששי, אך הוא דחה את הצעתי בנימוס ובצדק כיון שלא היה לו זמן באותו יום.

איני יודע איך זה יצא לי מהפה אך לפתע שאלתי: "מה דעתך להתעלות מעל הכל ולבוא אלינו לערב ששי (ליל שבת)?" הוא הפתיעני מאד כשענה: "אתה בטוח שזה בסדר? ההורים שלך יסכימו לכך?" "תן לי לבדוק ואחזור אליך" ענית. נכנסתי לבית הורי ומיד כשהצעתי זאת נתקלתי בתגובות קשות עד שאבי היקר אמר לי: "עכשיו אני משוכנע שהשתגעתי".

לא התייאשתי והמשכתי ללחוץ עד שאימי היקרה הצטרפה לבקשתי וביחד שכנענו את אבא שישכים.

גם את התנאי היחיד שביקש אבא שלא ללחוץ יד לשכן הצלחתי לבטל לאחר תחנונים רבים.

שמחתי מאד לחזור לשכן ולבשר לו שהורי ישמחו בבואו, אך הוא איכזב מאד כשענה: "חשבתי על זה, ומאד לא נעים לי לבוא", לאחר שהפצתי בו סיכמנו שאבוא לביתו אחרי הסעודה וניכנס ביחד לבית הורי.

כבוד הרב! אין לך מושג כמה שכולנו התרגשנו לראות איך שאבא והשכן נפלו אחד על הצוואר של השני והתחבקו ארוכות כשדמעות בעיניהם, וכל זאת לפני ששוחחו על המריבות ביניהם. הם דיברו על הכל רק לא על המריבות. הסתכלתי מיהז ונהנתי להיזכר בדבריך שאתה כותב בעלון: "אנחנו עם נפלא! אין כמו עם ישראל".

שמחתי מאד בליל שבת זאת עד לאותו רגע שבו סיפר לנו השכן על נזקים גדולים מאד שהיו לו בדירתו ובעסק שלו.

כשראיתי את חיוכו הערמומי של אחי שישב מולי הבנתי מיד שהוא אחראי לכל הנזקים של השכן, וכשהמשיך השכן וסיפר על נזקים אחרים שהיו לו, אחי קם ונכנס לחדר.

מיד שוכנעתי בוודאות שידו של אחי בכל הנזקים האלו, אך כמובן שלא אמרתי דבר עד לסיום אותו ערב מוצלח, לא לפני שאבא והשכן קובעים להיפגש שוב למחרת בביתו של השכן.

כולם שמחו מאד ואף שיבחו אותי על יוזמתי המבורכת, גם כשאמא שאלה את אבא: "אתה עדיין בטוח שהוא משוגע?"

וכולם חייכו, היה קשה לי לחייך בגלל הגזל הגדול של ההפסדים הגדולים שגרם אחי לאותו שכן.

לא הסתרתי את מחשבותי ואמרתי להורי ולאחי שעל פי ההלכה בתורתנו הקדושה, חייבים אנחנו לשלם לשכן ולפצותו על כל ההפסדים הגדולים שעשה אחי, אך כיון שמדובר בעשרות אלפי שקלים היה קשה מאד להורי ולאחי לקבל זאת וביקשו ממני שלא לדבר על כך בכלל.

היום ברוך ה' יחסיהם של ההורים והשכן מצוינים, הוא הסיר בינתיים את התנגדותו ואנחנו הרחבנו את המרפסת ואף שיפצנו את הבית, אך אני לא שמח בזה בכלל וחושש מאד מאיסור הגזל הנורא ואיני יודע איך לפעול: האם בכך שאני יודע מהפסע שנעשה אני שותף לו? האם לבקש את סליחת השכן נגד רצון הורי? מה עלי לעשות? אחד מחברי אמר לי שפטורים אנחנו מלשלם כיון שגם הוא ציער אותנו מאד באותה תקופה, האם זה נכון?

אנא כבוד הרב תענה לי בדחיפות ותפרט לי מה עלי לעשות בדיוק.

ממני: שמח ומתוסכל כאחת.

תשובה:

ידידי היקר והנכבד!

א.אשריך!

סיפורך מעיד עליך שיש לך יראת שמים!

חכמינו זכרונם לברכה אמרו: "כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעים", ברוך ה' מילים ספורות שיצאו מליבך הטהור חילחלו לליבו של השכן ומחקו איבה קשה בת שנים.

ב.מבין אני לכאבך על ההפסדים הגדולים שגרם אחיך לאותו שכן ומסכים אני איתך שכל הנזקים הללו הרי הם גזל גמור, וחייב אחיך לשלם לשכן זה על כל הנזקים שעשה לו.

ג.יחד עם זאת אדגיש ואכתוב: על אף שאיני מצדיק את אחיך בשום אופן, בכל זאת, קל מאד להבין אותו, כיון שברור הדבר שרק צערם הגדול של הוריי היקרים הוא שהעבירוהו על דעתו והביאחו לעשות מעשים לא כשרים אלו.

ד.אין ספק שחייבים לשלם לשכן על כל נזקיו ואף לבקש את סליחתו ולפייסו, אלא שצריך לעשות זאת בחוכמה רבה ובעדינות מופלגת, שאם לא כן, עלול הוא לכעוס חלילה על כך והמחלוקת תחזור חלילה למקומה.

ה.על אף שברוך ה' שורר עתה השלום בין הוריי לבין אותו שכן, וכולנו מקווים שבעזרת ה' יתברך כך יהא תמיד כל הימים, מכל מקום חוששני מאד לבקש כעת את סליחת השכן, וראוי ונכון להמתין מינימום כמה חודשים עד שהיחסים ביניהם יתחממו מאד ואהבתם זה לזה תהא גדולה.

ו.רק כשתבחינו שהבתם גדולה ואינה ניתנת לביטול, תבקש את רשותם של הוריי ותשוחח על כך עם השכן ותציע לו תשלום על נזקיו, בתשלומים הנוחים להוריי היקרים.

ז.כיון שעוון הגזל חמור הוא מאד ומקטרג בכל רגע ורגע על הגזלך, לכן ראוי ונכון שאחייך יאמר בפה מלא: "הריני מקבל על עצמי לשלם עד תאריך פלוני את כל חוביי", ובכך יוסר הקיטרוג.

ח.ידיעתך אינה עושה אותך שותף לפשע, ואינך צריך לחשוש מכך בכלל, כמו כן, תיזהר שלא תעשה שום צעד נגד רצון הורייך.

ט.אסיים בלימוד "מוסר השכל": תמיד צריך להימנע ולא להגיב באלימות בשום פנים ואופן, וכבר אמרו חכמינו זכרונם לברכה: "רגזן, לא עלתה בידו אלא רגזנותו", והוא רחום יכפר עוון.

י.שבת שלום, ישועות מקיפות חיים טובים וכל טוב!!!

בס"ד "אין עוד מלבדו"! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו"!! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא"!!! 'הללויה'!

פרקי אבות

"ואל תאמר לכשאפנה אשנה שמא לא תפנה".

חקרתי וראיתי, כי בעבר היה לכל סוחר ולכל בעל חנות מכולת ספר "חק לישראל", ובין לקוח ללקוח היו פותחים את הספר ולומדים, והיה הדבר רע בעיני היצר הרע, שגם בחנות לא פסקו מללמוד, והיה ממחר לשלוח להם לקוחות כדי להפסיקם מלימודם, וכך היו נשכרים ומתפרנסים בשפע וברוח.

אך עתה, מה עושים בין הלקוחות? קוראים עיתונים, ומאמרים של מפירי ברית, ויפתח ה' את פי העיתון. והיצר הרע שמח וטוב לב שקראו מאמרי שטנה נגד היהדות, שאי אפשר שלא יעשו בהם רושם, ומונע את הלקוחות מלבוא בשעריהם, ולכן נתמעטה הפרנסה, שאם אין תורה אין קמח".

ובמשלי: "אל תתהלל ביום מחר כי לא תדע מה ילד יום". ופירש הגר"א זיע"א: "אל תאמר מה שיש לי היום מעט פנאי לעשות משתה ושמחה של מצווה, אעשה למחר, כי לא תדע מה ילד יום... וכן בתורה, אל תאמר לכשאפנה אשנה, שמא לא תפנה!!

שאם יש לך זמן מועט, פנוי מתוך הטרדות שלך, עליך לנצל אותו, ולא תאמר מה אוכל ללמוד בזמן מועט כזה. כי כל רגע מחיי אדם לא יסולא בפז. כגון הממתין בתחנת אוטובוס, ינצל אותם רגעים לפרק משנה או למזמור תהילים וכיוצא בזה, ולא ישב בטל לגמרי, כי אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוין לבו לשמיים, כלומר אותיות "לב", לפניהן (בסדר הא-ב) יש אותיות "אד", ואחריהן (בסדר הא-ב) יש אותיות "גם", וכל "אד" מיעוט, וכל "גם" ריבוי, וזהו: "אחד המרבה ואחד הממעיט", האמצע הוא "לב", ובלבד שיכווין ליבו לאביו שבשמיים".

הגאון בעל "פלא יועץ" היה אומר: "זוכר אני שלפני 30 או 40 שנה הייתי שואל בעלי מסחר ובעלי חנויות מכולת וכיוצא בהם מה נשמע בעניין פרנסתם, והיו משיבים בפנים צוהלות: "ברוך ה'! "הודו לה' כי טוב"... וכדומה. ואילו עתה, כשאני שואל בעלי מסחר מקנה וקניין, משיבים בשפה רפה ובכובד ראש, באנחה ובקול בוכים שאין פרנסה. מה הטעם להבדל הזה?

("ענף עץ אבות" למרן מלכא רבינו עובדיה יוסף זיע"א
לעילוי נשמתו הטהורה)

מאורי התורה מאירים את אור הפרשה!!!

סיפור לשולחן השבת...

"על ידי סיפורי מעשיות הצדיקים, מתעורר ומתלהב הלב בהתעוררות גדולה לה' יתברך!"
(רבי נחמו מברסלב זיע"א)

"אני ה' מקדשו" (כא, טו).
מדוע נכתב "מקדשו" בלשון הווה?
פירש הרב "שפתי כהן" זיע"א: "שאיין קדושתו של יום זה כקדושתו של יום זה. וכל יום יש לו קדושה בפני עצמו.
קדושתו של יום ראשון אינה כמו יום שני, ושל יום חול אינה כקדושת יום השבת, וכן ימים טובים, כל אחד וקדושתו המיוחדת לו.
לכן אמר "מקדשו" בלשון הווה, היינו שמקדש את הזמן שוב ושוב תמיד.
ולפיכך עלינו להתחזק בכל יום בעבודת ה' מחדש, לפי שאין קדושת היום כקדושת יום אתמול, והשעה הזו עדיין לא הייתה כבעבר ולא תהיה לעולם, ומדוע לאבדה!?

סיפר מזכה הרבים, הרב עמנואל תהילה שליט"א:
מעשה בשני חברים טובים מאחינו החילוניים שברבות השנים נפרדו דרכם. האחד זכה לחזור בתשובה והיה מדבר על לב חבירו שישוב עימו לדרך אבותיו. כל דבריו נפלו, כך היה נראה, על אוזניים ערלות. לבסוף נכנס הוא ללמוד תורה בישיבת "אור שמח" שבירושלים עיר הקודש, ואילו חבירו הרחיק נדוד עד למזרח הרחוק, שם נטמע בין הכתות המיסטיות השונות, ה' ירחם!
יום אחד מקבל אותו חבר הלומד בישיבת "אור שמח", מכתב מחו"ל ששלח לו חבירו הוותיק, בו הוא מספר לו סיפור מדהים ומרתק שארע עימו, וכך כתב הלה במכתבו: "לאחר שנות נדודים והרפתקאות שונות ומשונות, התגייסתי לצבא של הגויים במדינה בה שהייתי ואף נשלחתי לשרת באפגניסטן יחד עם חטיבת חיילים. שם היה תפקידנו לאתר קבוצות של מורדים מקומיים ולחסל אותם. הייתי אני היהודי היחיד בין מאות חיילים גויים ונערכנו להשיה ארוכה באזור. בהיותי "חוקר טבע" יצאתי לטייל בין ההרים באזור המדברי החדש אליו נקלעתי. באחד מטיולי נתקלתי לפתע בנחש ענק שכמותו לא ראיתי מעולם. כמומחה בחקר החיות והטבע, ידעתי שאפשר ליצור קשר עם הנחש ולרכוש את אמונו עד כדי השתעשעות עמו... ניסיתי את מזלי וזרקתי לעברו עלים וזרדים, הנחש בלע אותם במהירות. וכך לאט, לאט התקרבתי לעברו ורכשתי את אמונו עד שהיה לי הנחש ל"ידיד" והייתי בא לבקרו ולהשתעשע עמו כמעט כל בוקר לפני היציאה עם חיילי החטיבה.

"ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים כי לחמו הוא" (כב, ז).
פירש רבנו אליהו כהן מגירבא זיע"א בספרו "אורחות חיים": "השמש", היא כינוי לנשמת הצדיק, כמו שאמרו חכמינו ז"ל על משה רבינו שפניו כפני חמה.
וזהו: "ובא השמש", כאשר הצדיק נפטר מן העולם, "וטהר" נשמתו טובלת בנהר דינור להיטהר ולהתקדש בקדושה של מעלה, "ואחר יאכל מן הקדשים" להתעדן בגן אלוקים, "כי לחמו הוא", זהו שכרו מכל עמלו בתורת ה' ומצוותיו!

כך במשך שלושה חודשים, עד לאותו יום בו קיבלנו, חיילי החטיבה, פקודה לצאת במהירות מהאיזור ולשוב לבסיס. רצתי מהר אל "ידידי" הנחש לראותו בפעם האחרונה ולהיפרד ממנו. השתעשענו דקות מספר ואז ארע לפתע דבר בלתי צפוי... הנחש הזדקף!

הדבר ידוע לכל חובב טבע כמושכל ראשון, שכאשר נתקלים בנחש מזדקף אסור לזוז מהמקום שום תזוזה כלשהי! כל תזוזה כמוה כפיקוח נפש של ממש! כי הנחש עלול להכיש מיד הכשת מוות! בלית ברירה עמדתי ללא נייע מול הנחש. הבטתי על הנחש והוא הביט בי. כך עברו מספר שעות והנחש אינו חושב לשחררני... הייתי בלחץ גדול כי הבנתי שמן הסתם כבר זזה החטיבה והתרחקה מאוד. לפתע ירד הנחש מהזדקפותו הממושכת ואז רצתי כל עוד נפשי בי, על פי סימני הדרך שהותירו הטנקים, כדי להשיג את החיילים.

"ולא תחללו את שם קדשי" (כב, לב).
מהו חילול ה'!? אמר רב: "כגון אני, אם אקנה בהקפה ואתמהמה מלפרוע".
אביי כשהיה קונה דבר משותפים שילם לזה ולזה שמא לא יידע האחד שכבר שילם לחבירו ויחשוב שלא שילם.

אחרי ריצה מטורפת של כמעט שלוש שעות רצופות הגעתי לעמק צר, ושם אני מגלה לתדהמתי כי כל חברי החיילים שחוטים המה למרגלות הטנקים, כנראה האויבים השיגו אותם ולאחר קרב קשה לא נשאר איש מהם בחיים... המראה הזה עם הנס הגדול שארע לי זיעזעו את נפשי... הרי אף אחד לא היה מסוגל לגרום לנחש להזדקף שעות ארוכות ולעכבני מלהמשיך עם חברי ובכך להצילני ממוות בטוח, רק א-לוהי השמיים והארץ! רק הוא יכול לעשות זאת!

על כן – מסכם החבר את מכתבו – כהודאה למלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא על כל הטוב אשר גמלני ועל הנס שעשה לי, הנני מתכוון לשוב ארצה ולקבל עלי עול תורה ומצוות מתוך תשובה שלימה, אשמח לפגושך ולקבל את עזרתך".

בס"ד "אין עוד מלבדו" ! "ברוך פודה ומציל-ברוך שמו" !! "אין סוף תודות-לאין סוף ברוך הוא" !!! 'הללויה'!

תיקון לנשמות הנפטרים!!

ברוך ה' זכינו ובכל מוצאי שבת לומדים אנחנו בתורתו של "אור החיים הקדוש" על פרשת השבוע. שיעור ייחודי זה מסתובב הוא בבתייהם של כל אחד מהמשתתפים, ובכל שבוע מארח אחד החברים את כולם בביתו. לאחר השיעור מוזמנים כל החברים לסעודת "מלווה מלכה" [סעודה רביעית] עשירה ומגוונת מלווה בשירה וזמרה ובשמחה רבה כיד ה' הטובה עלינו. נקודת אור ייחודית מאירה ומאפיינת את יחודו וסגולתו של שיעור זה, כאשר לאחר השיעור ולפני הסעודה, עורכים כל המשתתפים, עשרות חברים, "תיקון לנפטרים" המובא בספר "קונטרס היחיאלי".

כל אדם רשאי להזמין תיקון נפלא זה עבור הוריו או שאר קרוביו זיכרונם לברכה, ובזכות לימוד התיקון מצילים את הנשמה מדינה של גיהנם, ואף הנשמות שזכו ושוכנות הן בגן עדן וזכות הן בזכות הלימוד לעלות ממדרגה למדרגה, וכראיה חותכת שהוטב להן מלימוד התיקון מופיעים הנפטר או הנפטרת בחלום כשהם נראים טוב ולבושים בפאר, ולפעמים אף מודים הם מפורשות לאותם שטרחו למענם והקדישו מכספם לעילוי נשמתם.

להלן תקציר מכתבים שהתקבלו במשרדנו:

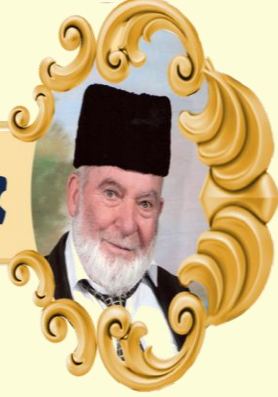
לכבוד הרב משה יזדי שליט"א לאחר שביקשנו לערוך תיקון לסבינו רחמים בן רחל ז"ל הופיע הוא בחלומן של בתו ונכדתו, כשהוא לבוש בחולצה לבנה ויפה ונראה טוב מאד. אין לי מילים להודות לכם.

050-8733-474 אורית.

לכבוד הרב משה יזדי שליט"א כיון שחלמתי חלומות לא טובים על סבי ז"ל החלטתי לבקשכם לעשות לו במוצאי שבת את התיקון המפורסם. שמחה אני להודיעכם שלאחר ארבעה ימים הופיע שוב בחלומי שמח מאד וצחק, ומודה אני לכם על כך מאד. רותי 050-413-4799.

כל המעוניינים לעשות נחת רוח לקרובי משפחתם בהזמנת תיקון נפלא זה, מתבקשים להתקשר לפלאפון: 052-505-4567.

תבוא עליכם ברכה וטובה וכל טוב!!!

צדיק וישר הוא!!

הנהגות והליכותיו בקודש של מור אבינו, עבד ה' נאמן, כה"ר ישר בן ציון יזדי זצ"ל - בן שפרה ע"ה.

כעשרים שנה לפני פטירתו החליט מור אבינו זלה"ה לסגור את חנות המכולת שהיתה בבעלותו ברחוב "שבטי ישראל", כדי שיהא פנוי יותר לקביעת עיתים ללימוד תורתינו הקדושה.

לחבריו שתמחו על החלטתו זאת הסביר ואמר: "אף אדם לא יודע מתי יום פטירתו מהעולם, אני כבר בגיל מתקדם ועלי להתחזק בלימוד תורתינו הקדושה וקיום מצוותיה לפני פטירתי מהעולם".

לפרנסתו פיתח הוא את תחום תיווך הנדל"ן שהתעסק בו כבר שנים ספורות לפני כן, וברוך ה' עשה הוא חיל בעסקיו.

במסגרת זאת הכיר הוא את כה"ר שלמה קרויס זצ"ל שגם הוא עסק בתיווך, ואדם נפלא זה כבש את ליבו כבר בפגישתם הראשונה. כמעט מידי יום היה מגיע מור אבינו זלה"ה לביתו של כה"ר שלמה קרויס זצ"ל ועבדו הם יחדיו והרוויחו יפה.

אחרי שנפטר ר' שלמה קרויס זצ"ל לבית עולמו, ביקשתי מאחי האהוב כבוד הרב שמעון שליט"א שיצטרף אלי לניחום האבלים. מיד כשנכנסנו פתחו האבלים ודיברו אודות הקשר האמיץ והאמון הגדול וההדדי שהיה בין מור אביהם ומור אבינו זלה"ה.

הסיפורים אודות אישים צדיקים אלו הדהימו את כל הנוכחים בכלל ואותנו בפרט, כשיפרו הם לנו את העובדות כדלהלן: באחד הימים קיבלו מור אבינו וכה"ר שלמה זלה"ה עמלת תיווך גדולה מאד, וישבו הם כדי לחלק את הסכום ביניהם באופן שווה. לאחר שקיבל מור אבינו זלה"ה את חלקו שהיה גדול מאד, פנה הוא לר' שלמה ואמר לו: "איני יכול לקחת לעצמי את כל הסכום הגדול הזה, יש הרבה אנשים שמצבם הכספי דחוק, ורוצה אני מאד לעזור להם", ותוך כדי דיבורו הפריש מור אבינו זלה"ה מחצית מהסכום השייך לו ונתנו לר' שלמה ואמר לו: "אני סומך עליך שתעביר כסף זה למשפחות נזקקות באמת".

עוד דיברו הם בשבחו של מור אבינו זלה"ה ואמרו לנו: "בכל פעם שהיה מור אבינו זלה"ה (ר' שלמה זצ"ל) מספר למור אביכם זלה"ה מעשה על אחד מגדולי הדור הקודם, היה מור אביכם זלה"ה מתרגש מאד עד שהיו עיניו זולגות דמעות, ותמיד היה מור אבינו זלה"ה (ר' שלמה זצ"ל) מתפעל מאד מאהבת התורה וחכמיה שהיתה זורמת בדמו של מור אביכם זלה"ה".

תנצב"ה. זכותו תגן עלינו! [המשך בעז"ה בשבוע הבא].

'טיב יומי' שחבל לבסס!!
שילחו במסרון את המילה "הצטרפות" לנייד:
052-8-90-80-65
ותהנו בכל יום מ"מסר יומי" מחכים ומהנהג
מפי הרב משה יזדי שליט"א

ברכת השנה

עלון קודש זה יהא לבריאותם והצלחתם של הזוכים בברכת השנה

דורון שרפיאן הי"ו לונדון, דוד אטיאס הי"ו לונדון, איתן הראל הי"ו, אליהו בן גיגי הי"ו, חגי כהן הי"ו, יורם ואורלי צהלה הי"ו לוס אנג'לס, מיכאל חיים הי"ו, מנשה מזרחי הי"ו, לבריאותם והצלחתם עם כל בני ביתם ויזכו לתורה וגדולה במקום אחד - אמן!

בואי כלה שבת מלכתא... מפטירין: "ויהיה ה'..."

אחים יקרים ואהובים!!
זיכרו!
איסור חמור לקרוא בשעת התפילה או בשעת הדרשה בעלון זה ובכל עלון אחר!!
והנזהר בכך תבוא עלינו ברכה וטובה וכל טוב.

צבעים אמיתיים

זמני הדלקת נרות:	סוף זמן ק"ש:	מנחה גדולה:	צאת השבת:	רבנו-תם:
ירושלים: 18:43 [19:03]	ירושלים: 8:38	ירושלים: 13:09	ירושלים: 19:58	ירושלים: 20:35
תל אביב: 19:00	תל אביב: 8:40	תל אביב: 13:11	תל אביב: 20:00	תל אביב: 20:33
חיפה: 18:53	חיפה: 8:39	חיפה: 13:10	חיפה: 20:01	חיפה: 20:36
אילת: 18:46	אילת: 8:41	אילת: 13:10	אילת: 19:54	אילת: 20:28
באר שבע: 19:00	באר שבע: 8:41	באר שבע: 13:11	באר שבע: 19:58	באר שבע: 20:34